מ"מ דר"ג דמספקא ליה גמ אי דחי אי לא

דחי מאמר אי קני אי לא קני גם אי דחי אי

לא דחי אי קמא דחי בתרא מאי קעביד אי

קמא לא דחי בתרא נמי לא דחי מאמר אי

קני אי לא קני אי קמא קני בתרא מאי קעביד

ואי קמא לא קני בתרא נמי לא קני איתיביה

אביי יומודה ר"ג שיש גם אחר מאמר

ומאמר אחר הגם וגם אחר ביאה ומאמר

ומאמר אחר ביאה וגם ואי מספקא ליה לר"ג

תהוי כביאה דלכתחלה ותקני דהא תנן

הבעילה בזמן שהיא בתחלה אין אחריה

כלום אלא אמר אביי לעולם פשיטא ליה

לר"ג בגם דדחי ומאמר דקני מיהו אמור

רבנן הא יכמה כחד צד מהני בה גם וכחד

צד מהני בה מאמר גם אחר גם לא דחי

דהא דחה ליה קמא ומאמר אחר מאמר לא

קני דהא קני ליה קמא גם אחר מאמר

ומאמר אחר הגם האי מילתא קא דחי והאי

מילתא קא קני ורבנן כל חד וחד תקינו

ליה רבנן גם ומאמר ביבמה והאי ביאה

פסולה עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר

עדיפא ממאמר דאילו מאמר אחר מאמר לא

מהני ואילו ביאה אחר מאמר מהני וגריעא

ממאמר דאילו מאמר אחר הגם קני לכוליה

שיורא דגם ואילו ביאה אחר הגם לא קניא

ליה לכוליה שיורא דגם ת"ר כיצד אר"ג אין

גם אחר גם שתי יבמות שנפלו לפני יבם

אחד ונתן גם לזו וגם לזו ר"ג אומר חולץ

לראשונה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות

שניה וחכמים אומרים ינתן גם לזו וגם לזו

אסור בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן

וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת כיצד

אמר ר"ג אין מאמר אחר מאמר שתי

ב א מיי׳ פ״ה מהלכות יבום הלכה נוו נווש"נו אה"ע סימן קע סעי' ג בא ב מיי׳ שם וטוש״ע בס קעיף ו:

עין משפם

גר מצוה

תוספות ישנים

עדיפא ממאמר. להקשות ומאי עדיפותא הוא הלא כמו כו יש ווע וננהי עד הלא כמו נ אחר מאמר גט אחר מאמר חע ... דלא עדיף ממאמר אלא דלא עדיף ממאמר אלא אמר דוה דוחה וזה קונה אבל הכא הכי פירושא עדיפא ממאמר דמאמר אחר מאמר לא מהני דלא עדיף מאמר בתרא ממאמר קמא ואינו יכול לתפום במה שתפס מאמר ראשון. וביאה חחולה אנו״ה שאינה יכולה לתפוס מסברא רק נכולה לתפוס מסברא רק בנד שתפס המאמר שלפניה שהרי כיוו דתרווייהו לקנות למאמר חזי לביאה ואפ"ה מהניא אחר מאמר ותופסת נהיהים חחת מחתת ותופסת באוחו לד עלמו א"כ אלימא היא ממאמר וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר הגט קני לכולא שיורא דגט שאין מאמר מועיל אחריו דכי אמרי׳ במחני׳ אין מאמר אחר מאמר ר״ל בין לחחר מחמר כשר בין בין נחמר נחותר בשר בין לאחר מאמר פסול מדלא מפליג בין כשר לפסול כמו גבי ביאה וחלילה. ואילו ביאה לא קניא ליה לכולא שיורא דגט שהרי מאמר מועיל אחריה ואם הוה קני לכולא שיורא דגט כמו מאמר לא היה מועיל מאמר אחריה שאין מאמר יכול לתפוס הגד שהביאה תפסה: הא אמר שמואל חלך לבעלת הגט לא נפטרה לרה. פ"ה דדוקה לר"ג קא פריך דאמר חולך לראשונה ומפטרא אידן אבל לרבנן לא פריך אע"ג וכו' ותימה דלעיל וכו.) משמע דאף בפסולות קאמר שמואל דבחדא לא קסמת פנחסל דביה למ מפטרא אידך גבי התחיל באחיות לא יגמרו בלרות ול"ל דה"ה דהוי מלי למיפרך לרבנן אכן פריך בהדיא לר"ג דפטר שניה דמניא לחלוך חלינה כשרה בחלינה ראשונה שהיא

מוסף רש"י

פסולה:

ומודה ר"ג. דאמר אין גט אחר גט, מודה הוא שיש גט אחר מאמר. כגון ב' יבמות מחח חחד ועשה מחמר בזו ואח"כ נתן גע לזו מהני גע לפסול הראשונה עליו משום לא יבנה ולהאסר בקרובות שנייה כבראשונה ולא אמרינן מאמר ככנוסה ואדחאי שניה מיניה ולא מהני בה גט מהמי כה גם (עויר בד:). ומאמר אחר גט. אם נתן גט לראשונה ואח"כ עשה חאמר בזרחה. לא אמרינן גט קמא במקום חלינה קאי ותו לא קני מאמר יבמין בלרה, אלא ודאי מהני ולריכה גט למאמרו ואסור גם נקרונותיה (שם). חלץ לבעלת הגט לא נפטרה צרה. כ' יכמות מאח אחד ונתן יבם גט לאחת מהן. שוב אין חלילחה הוגנת כל כך, דקלישא זיקתה ואס חלץ לה לא נפטרה נרה

מאי טעמא דר"ג. דאמר אין גט אחר גט בשתי יבמות או בשני יבמין דמספקא דיה גמ אי דחי א לא דחי. לא מלי למימר דפשיטא ליה דגט ודאי דחי ומאמר ודאי קונה דא"כ אמאי

מהני מאמר אחר הגט וגט אחר מאמר ואע"ג דאכתי לא ידע ברייתא דבסמוך דמודה ר"ג דיש גט אחר מאמר כו' מתניתין

משתמע ליה דיש גט אחר מאמר לר"ג דדוקא נקט גט אחר גט ומאמר אחר מאמר דלא מהני אבל מאמר אחר הגט או איפכא מהני:

עדיפא ממאמר דאילו מאמר בו'. דמאמר האחרון אין

יכול לתפום במקום שתפם הראשון וביאה פסולה תופסת אחר מאמר אותו לד עלמו שתפם המאמר דסברא הוא שאין תופס אלא אותו לד שתופס המאמר דתרוייהו לקנות והיינו משום דעדיף ממחמר לפי שהיח דחורייתח וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר הגט קני לכוליה שיורא דגט שהרי אין מאמר מועיל אחריו אבל ביאה לא הני לכוליה שיורא דגט שהרי מאמר מועיל אחריה ואם היתה קונה כל השיור לא היה מאמר מועיל אחריה לתפוש מה שתפשה הביאה דביאה עדיפא ואלימא לפי שהיא דאורייתא כדפרישית ואתי לפרושי טעמא דלא תקשה הא דביאה עדיפא ממאמר אע"ג דגריעא נמי ממאמר ובקונטרס פירש דאילו ביאה אחר גט לא קניא לכוליה שיורא דגט דיש ביאה אחר ביאה פסולה ותימה דלא אשכחן בהדיא להאי מילתא שתהא לר"ג ביאה אחר ביאה פסולה מיהו יש לדקדק דיש ביאה אחר ביאה פסולה לר"ג דאי אין ביאה אחר ביאה פסולה משום שכל קנין הראוי לביאה עשתה ביאה הראשונה ואין האחרונה יכולה לתפוש אחריה אע"ג דראשונה לא קניא כוליה שיורא דגט א"כ מנא ליה שמאמר קונה כוליה שיורא דגט שמא גט ומאמר משייר אלא שאין במאמר אחר כח לחול אחריו במה ששייר כמו שאין ביאה אחר ביאה פסולה אף על

פי ששייר לקונה מאמר אחריה:

יבמות שנפלו לפני יבם אחד ועשה מאמר בזו ומאמר בזו רבן גמליאל אומר נותן גם לראשונה וחולץ לה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה וחכמים אומרים ינותן גם לשתיהן ואסור בקרובות שתיהן וחליצה לאחת מהן וכן אתה אומר בשני יבמים ויבמה אחת אמר מר נותן גם לזו וגם לזו ר"ג אומר חולץ לראשונה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה לימא תיהוי תיובתא דשמואל דאמר שמואל יחלץ לבעלת הגם לא נפטרה צרה אמר לך שמואל כי אמרי אנא אליבא דמאן דאמר יש זיקה ור"ג סבר יאין זיקה ומדר"ג סבר אין זיקה

דדחה אבל כח גט דאחוה בהך יבמה וכח גיטא דידיה בלרתה לא דחה וכן לענין מאמר: והאי ביאה פסולה כו'. כלומר להכי אמר ר"ג יש גט אחר ביאה שאחר מאמר ויש מאמר אחר ביאה וגט דהא ביאה אמצעית שהיא פסולה עדיפא ממאמר וגריעא ממאמר: עדיפא ממאמר כו'. דאילו ביאה אחר מאמר מהניא כדקתני גט אחר ביאה ומאמר אלמא יש ביאה אחר מאמר: וגריעא ממאמר דאילו מאמר אחר הגט קני ליה לכוליה שיורא דגט. כל מה ששייר גט למאמר ואין מאמר אחר מועיל כלום אחריו אם חזר ועשה מאמר בשלישית כדקאמר רבן גמליאל וַלשיל ג.] אין מאמר אחר מאמר ולא שנא אי הוה מאמר ראשון אחר גט אי לא אין מאמר אחריו ולא פלוג בין שהיה מאמר ראשון בחחלה בין שהיה אחר הגט מדלא קחני מודה רבן גמליאל שיש מאמר אחר מאמר וגט: ואינו ביאה אחר הגט נא קניא ליה לכוליה שיורא דגט. כל מה ששייר גט לביאה דיש מאמר אחר ביאה וגט כדתנן הבעילה בזמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום אבל באמצע יש אחריה כלום וכדאמר טעמא לעיל [כ:] מ"ט אמור רבנן ביאה פסולה יש אחריה כלום כו": ה"ג ונהן גט לוו וגט לוו ה"ג כו": הולץ לראשונה. וכ"ש דאי חלך לשניה הוי חליצה מעלייתה לאיפטורי קמייתה דכיון דגט דשניה (כ) אין גט חליצה דידה מעלייתה היא אלא עצה טובה אשמועינן שלא יאסור עלמו בקרובות שניה שאם יחלוץ לה נמלא זו גרושתו וזו חלולתו ואסור בקרובות שתיהן: וכן אחה אומר בשני יבמין ויבמה אחם. נתן זה גט

חה גט ר"ג אומר חולץ לה הראשון והשני מותר בקרובותיה ולדברי חכמים שניהם אסורין בקרובות: **מאמר בוו ומאמר בוו ר"ג אומר נוסן** גט לראשונה כו'. לקמן (ש"ב) פריך כיון דאין מאמר אחר מאמר ייבומי נמי תחייבם קמייתא דהא לא איפסלה עליה: לימא סיהוי חיובחא דשמואל דאמר שמואל חלך לבעלם הגע. נפלו לפניו שתי יבמות ונתן גט לאחת מהן ואח"כ חלך לה לא נפטרה לרתה משום דקלישא זיקתה ולא אלימא חלינה לאפקועי זיקה אלימתא דלרתה והא הכא כיון דאמר ר"ג אין גע אחר גע ומואח זיקה שניה שלימה וקתני חולץ לראשונה וקשה לשמואל. ומדרבנן ליכא לאוחובי לשמואל אע"ג דאמרי רבנן וחלילה לאחת מהן אלמא חלילת בעלת גט פוטרת לרחה לא קשה לשמואל דהכא היינו טעמא דתרוייהו זיקתא קלישא דהא אמרי רבנן יש גט אחר גט: יש זיקה. אלימא זיקתה ולא פקעה זיקה שלימה אלא בחלילה

מעלייתא: ר"ג סבר אין זיקה. כדאמר בפרק ב"ש (לקמן דף קט.) אם מיאנה מיאנה כו' הלכך כיון דלאו אלימא זיקה פקעה בחליצה כל דהו:

דלה מיתקר בתרה בקרובותיה: שיש גט החר מהמר. מחמר לזו וגט לזו פסל את הראשונה ואסור בקרובות שתיהן: ומאמר אחר גע. גט לזו ומאמר לזו בעלת מאמר לריכה גט: (א) וגט אחר ביאה ומאמר.

אחר ביאה שאחר מאמר כגון מאמר לזו ובעל לזו וגט לשלישית מהני גט ואסור בקרובותיה: ה' (דביאה פסולה היא בשניה דמאחר שעשה מאמר בראשונה פסולותי בשניה): ומאמר אחר ביאה וגע. גע לזו ובעל לזו ומאמר לשלישית קונה מאמר ולריכה גט ואסור בקרובותיה: ואי אמרת מספקה ליה. בדחיית הגט וקניית מאמר: מיהוי. הך ביאה אמלעית כביאה בתחלה ותיקני ולא תהני מעשה שלישית בין בגט אחר ביאה ומאמר בין במאמר אחר ביאה וגט ממה נפשך גט אחר ביאה ומאמר לא ליהני דאי מאמר קמא קני לגמרי תו לא מהני ביאה וגט אבתריה ואי מאמר לא קני מידי נמלאת ביאה של אחריו ביאה בתחלה וכשרה ותו לא מהני גט בשלישית דהא תנן" הבעילה בומן שהיא בתחלה אין אחריה כלום וכן במחמר חחר ביחה וגט דחי גט קמא דחי תו לא מהני ביאה ומאמר אבתריה ואי גט לא דחי מידי נמלא ביאה שלאחריהן בתחלה" וכשרה היא וקונה ומאמר דבתריה לאו כלום היא: אלא. פשיטא ליה דגט דחי קלת ומאמר קני קלת הלכך ביאה של אחריהן אינה תחלה. ומיהו מ"ט יש מאמר אחר גט וגט אחר מאמר ואין מאמר אחר מאמר ולא גט אחר גט דאמור רבנן בחד לד מהני בה גט לדחות חליה וחד לד מהני בה מאמר לקנות חליה: גט אחר גט לא דחי דהא דחה ליה קמא. כל כח גט הלכך לאו כלום הוא ומותר בקרובותיה וכן מאמר אחר מאמר דהא קנה קמא כל כח מחמר: ים החי מילחה כו'. גט אחר מאמר מאי דשייר מאמר מן המייתא דחי גט בבתרייתא וכן בשני יבמין מאי דשייר מאמר דקמא דחי גט דבתרה: מחמר חחר הגט. מאי דשייר גט דקמא מן הזיקה דלא דחייה קני מאמר דבתרא: ורבנן. דפליגי עליה דר"ג דאמרי יש גט אחר גט אמרי לך: כל חד וחד. מן היבמין תיקנו ליה רבנן גט ומאמר בכל היבמות הלכך ליכא למימר קמא דחה כל כח הגט דקמא כל כח הגט דידיה דאית ליה בהך יבמה הוא

לעיל כז:, ב) לעיל כז., ג) (לעיל יו: וש"נ], ד) ס"ח כל זה אינו, ה) [פסול ה) [פסול [לעיל ג:], רש"לו. ו) ו) במ"ח: של אחריו חחלה.

הגהות הב"ח (A) רש"י ד"ה וגט אחר הד"א עם ד"ה דביאה וכו" פסול בשניה הס"ד: בלו ד"ה מולד וכו׳ דשניה

תום' חד מקמאי פרק ר"ג ת"ר (כיוצא בו) [כיצד] אמר ר"ג אין גט אחר גט ב' יבמות שנפלו לפני יבם א' ונתן גט לזו וגט לזו ר"ג אומר חולץ ראשונה ואסור בקרובותיה ומותר בקרובות שניה. ומותו בקודבות שניה. וחכ״א אסור בקרובות שתיהן וחולץ לאחת וכן אתה מוצא בב׳ יבמין ויבמה אחת פי׳ כשתחלוץ לאחת מהז ופרכינז מיניה לרב דאמר חליצה פסולה צריכה לחזור על כל האחין. ופריק דבין לר"ג בין לרבנן אין זיקה ס״ל ובגט אחר גט ובמאמר אחר מאמר נמי פליגי וכיון דקי״ל יש זיקה לפום מאי דפסיקנא בפ׳ ד׳ אחין כרב דאמר חליצה פסולה צריכה לחזור על כי הא מתניי דקתני וכן אתה מוצא בב' יבמין ויבמה אחת ומדאקשינן לרב מסיפא דשני יבמין . ולא מקשינן מרישא דשתי יבמות דקתני חליצה לא׳ מהן אלמא לרב לא פליג בהדי שמואל דאמר חלץ לבעלת הגט לא נפטרת צרה. לצרה נפטרת בעלת הגט ולא מילתא דתליין אהדדי נינהו והא דאמר נמי חולץ לראשונה לית הלכתא כותיה דאיהו ס״ל היכונא כווניה האיהו סייל אין זיקה. וקי״ל דיש זיקה וקי״ל כשמואל חלץ . לבעלת הגט לא נפטרת